

A Baptista Teológiai Akadémia
Minőségügyi kézikönyve

2024

ELSŐ RÉSZ

Minőségpolitika:

A keresztyén hitéleti felsőoktatás, mint tanítvánnyá tétel minőségbiztosítása

Hitéleti képzés és tanítvánnyá tétel

I. A Baptista Teológiai Akadémia (továbbiakban: Akadémia) *keresztyén felsőoktatási intézmény*. A kiemelt megjelölés kettős, egyszersmind hierarchikusan rétegzett elköteleződést jelöl: elsődlegesnek tekinti a teljes Szentírás tanítását, a keresztyénség céljainak aktív munkálását és ennek eszközrendszerével analóg minőség szerinti működést és megfelel a rá vonatkozó felsőoktatási szakmai és jogszabályi követelményeknek és társadalmi igényeknek. Ha a keresztyén felsőoktatási intézmény valóban ragaszkodik önazonosságához, úgy minőségi felsőoktatási szolgáltatást és hozzáadott értéket lesz képes biztosítani a szélesebb társadalmi közeg számára.

II. Az Akadémia elsősorban *hitéleti képzést* folytat, azaz a legmélyebbre ható és legkomplexebb tudáshoz, az istenismerethez vezető úton biztosít lehetőséget a hallgatók számára a releváns kompetenciák elsajátítására és elnyerésére.

III. Az istenismeretben való előrehaladás kettős természetű. Egyfelől jelent elméleti elmélyülést a Kijelentés minél teljesebb megértését segítő teológiai, bölcséleti, klasszika-filológiai, valamint kontextuális irodalmi, történelmi, antropológiai eredmények és módszertanok körében. Másfelől az istenismeret a szó szoros értelmében vett alkalmazott tudomány: amennyiben az egyén valóban eljut a Kijelentés megértésére, úgy szükségszerűen szembesül azzal, hogy az abban foglaltakat Önnön életére is alkalmaznia kell, majd amennyiben erre képes és hajlandó, akkor következő lépésként legalább a számára releváns közösségekben kísérletet tesz a megismert igazságok gyakorlatba ültetésére. Ez a hármas szekvencia - az Istenről tanulás, az Isten melletti megtérő elköteleződés és életátformáló megújulás, s végül a tudatos törekvés mások istenismeretre vezetésére – adja a hitéleti képzés gerincét, amit összefoglalóan a *tanítvánnyá válás* fogalmával írhatunk le. Az Akadémia hitéleti képzésének elsődleges feladata tehát annak munkálása, hogy a hallgatók a tanítvánnyá válás folyamatában minél messzebb eljussanak tanulmányaik során és eredményeként.

IV. A hitéleti képzés másik, istenismeretet kiegészítő ága arra hivatott, hogy a tanítványoknak átadja azokat a szakismereteket és eszközöket, amelyek révén a tanítvány nagyobb hatékonysággal lehet képes az istenismeretből fakadó igazságokat felebarátai, közösségei körében a gyakorlatban alkalmazni, valamint a keresztyénség társadalmi képleteinek eredményes működését segíteni. E specializált ismeretek, kompetenciák köre a pszichológiától és pedagógiától a jog- és társadalomtudományon át a vezetélméletig vagy éppen az alkotói, művészeti tevékenységeken keresztül széles palettát fed le, amelyek közös nevezője, hogy – az azokra adott biblikus reflexió, mint valódi megértés által – segítségül vannak a tanítványoknak az Isten országa építésében. E kompetenciák szolgálati hasznosulása ugyanakkor a hallgató tanítvánnyá válásának előmenetelének foka által determinált, így a tanítvánnyá válás szerepe elsődleges a képzési erőfeszítések és prioritások között.

V. Meggyőződésünk, hogy a felsőoktatás elsődleges érdekeltje és fogyasztója, a szekularizált társadalom nemcsak a hagyományok és a vallásos közösségek tiszteletben tartásából fakadóan tekinti a hitéleti képzéseket a mai felsőoktatási rendszer egyenjogú tagjának, hanem elsősorban azért, mert szükségesnek látja a hitéleti képzésben való részvétel „járulékos”, elsősorban kultúra és mentalitás útján érvényesülő hasznait (identitásbeli közösségi alapok fenntartása helyi, nemzeti és összeurópai szinten, lokális kohézió és népességmegtartó képesség, a társadalmi szolidaritás intézményesített és polgári kereteinek megőrzése, szociális devianciák mérséklése, egyének gazdasági produktivitásának ösztönzése, esélyteremtés és integráció, stb.) a társadalmi stabilitás fenntartásában. Mindezek érvényesülése, közösségi hatóereje ugyanakkor nem választható el a tanítvánnyá tétel sikerességének fokától, azaz az elsődleges keresztyén küldetés akadémiai betöltése a letéteményese annak, hogy a hitéleti képzés (és áttételesen a szélesen értelmezett „egyházi társadalmi alrendszer”) alkalmasnak bizonyuljon szociális funkciói sokaságának teljesítésére, többek között a társadalmi integráció előmozdítására. A keresztyénség csak Isten országát építve lehet valódi eszköze földi hazája építésének. Ez egyben azt is jelenti, hogy a hitéleti képzésben a felsőoktatás elsődleges, oktató-képző funkciója és a társadalom felé vállalt „harmadik küldetése” szorosan összekapcsolódik: nemcsak integráltan valósul meg, hanem ugyanannak az istenismeretből következő felismerésnek és tanítvánnyá válási folyamatnak a következménye és része az egyéni és az intézményes szintű közösségi felelősségvállalás átalakulása is.

VI. Az Akadémia nemcsak a felsőoktatás harmadik küldetését, hanem a tudományos-kutatási tevékenységét is az oktatással szoros kapcsolatban vállalja fel és valósítja meg. A tanítvánnyá válás támogatása érdekében az Akadémia tudományos-kutatási horizontját jelenleg hármas cél határozza meg. Elsődleges az oktatás és a minőségbiztosítás eszközeinek és módszertanának közvetlen támogatása, gyarapítása a tudományos igényű minőségügyi, oktatásmódszertani elmélyülés ösztönzése és az eredmények belső disszeminációja révén. Második cél – összhangban a fiatalítással és a nemzetköziesítési törekvésekkel – az intézmény „rendelkezésére álló” tudományos szakértelem, jártasság horizontális és vertikális gyarapítása. Harmadikként említhető ezeken felül a fokozatszerzés előtt álló vagy abban részt vevő oktatók, munkatársak előrehaladásának támogatása. A tudományos kapacitásoknak a belső igények kielégítéséhez szükséges mértéken túli kiépítése s ennek révén a külső diskurzusokba való bekapcsolódás lehetősége a minőségfejlesztés középtávú célja lehet.

VII. Mindezekből következően az Akadémia minőségügyi szervezete vallja, hogy feladatát, a felsőoktatási minőségmenedzsmenttől várt kedvező hatások elérését csak akkor képes valóban betölteni, hogyha a fentieket, mint premisszákat figyelembe véve saját maga interpretálja a minőségügyi diszciplína törvényszerűségeit az intézményi küldetés és a küldetés teljesítési körülmények figyelembevételével. A szekuláris alapokra (át)helyezett felsőoktatási minőségbiztosítás eljárásait és előírásait az Akadémia a tanítvánnyá válás sajátosságaihoz igazítottan és a keresztyén értékrend szerinti célokkal és tartalommal épít be a maga minőségügyi rendszerébe. E vállalás a felsőoktatási megfeleléség nemzetközi iránymutatásain túlmutató törekvést kell, hogy jelentsen az intézményi szabályozásban és a mindennapi gyakorlatban egyaránt. Az Akadémia keresztyén minőségüggyel és a minőségmenedzsment

keresztyénségével kapcsolatos előkészítő, elvi megalapozó munkájának válogatott dokumentumai elérhetőek a szervezet online felületén.

Az Akadémia minőségügyének jellemzői és alapelvei

VIII. A minőségügy alapkérdése – elégséges-e a szolgáltató és fogyasztó közötti tranzakció során átadásra kerülő érték a fogyasztó elégedettségéhez – a felsőoktatási hitéleti képzés terén három szinten értelmezhető és értelmezendő:

- a.) a felsőoktatás **mikroszintű** fogyasztója, a hallgató szintjén,
- b.) a felsőoktatás **makroszintű** fogyasztója, a társadalom szintjén,
- c.) a felsőoktatás **meta** „fogyasztója”, az Isten országa szintjén.

Alapkérdésünk tehát egyszerre három választ igényel, amelyek összhangja azonban csak a kellő megfelelési hierarchia esetén biztosítható, értelemszerűen a meta szintjétől a mikroszintig haladva a számításba vehető értékek körének meghatározásával.

IX. A hármaskérdésre az Akadémia álláspontja szerint adható legmegfelelőbb válasz, hogy a képzés és az intézményi működés *minősége akkor tekinthető jónak, ha az intézmény minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy hallgatói valóban tanítvánnyá váljanak.* E cél nemcsak az isteni rendelés szintjén jelenti a siker vagy sikertelenség alapértelmezett mércéjét, nemcsak a társadalmi haszon biztosításának jelöli ki a peremfeltételét, és nemcsak a hallgató felé jelenti a képzési- és kimeneti követelményekben megfogalmazott ígéret teljesítését, hanem egyben egy olyan, az intézményi működés szempontjából meghatározó „axiomatikus gyakorlatot” (key habit) is biztosít, ami köré keresztyén közegben minőségügyileg produktív módon szervezhető meg a szervezeti kultúra és rutinok összessége is.

X. A hallgató tanítvánnyá válásának középpontba helyezése az intézmény összességét ugyanannak a közösségnek a tagjává teszi: a hallgatók és az akadémiai szereplők ugyanis vagy egyaránt tanítványok, vagy ha előbbiek még csak keresők, akkor a munkatársak korábbi, saját törekvő életszakasza teremti meg közöttük a tapasztalati közösséget, ha úgy tetszik, universitas-t. E közösségi kapcsolat fennállása és tudatosítása a hallgatók és intézményi szereplők közötti szolidaritás és megkülönböztetés-mentes felebaráti szeretet legerősebb forrása. (*„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.”* Máté evangéliuma 22. rész 37-38. versek)

XI. A hallgató tanítvánnyá válásának középpontba helyezése egyszersmind az intézményi működés felé támasztott követelményeket is a pusztá szabálykövetés szintje fölé emeli, hiszen keresztyén ember elé e célt a minőségbiztosítási törekvéseknél magasabb autoritás: az evangéliumi misszióparancs is kitűzi. (*„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek.”* Máté evangéliuma 28. rész 19-20. versek) Így e cél kiemelés esetén a minőségcentrikus szervezeti kultúra felett voltaképpen krisztocentrikus szervezeti etikáról beszélhetünk. A munkatársak és oktatók tudatában vannak

annak, hogy munkahelyi helytállásuk és emberi kvalitásuk az alkalmazott istenismeret pozitív vagy negatív példajaként az intézményi erőfeszítések egészének hitelességére hatással van, példamutató részvételük így tehát lelkiismereti kérdés is.

XII. A hallgató tanítvánnyá válásának középpontba helyezése mindemellett maga után vonja, hogy az intézményi működés nem etikai vonzatú minőségügyi kérdései, esetleges kifogásai is az intézmény egésze számára jelentős, voltaképpen közösségi kihívássá emelkedjenek, s így a munkatársak és oktatók maguk is kezdeményezően, felelősségteljesen és önvizsgálatra készen álljanak a megfelelő működés biztosításának ügyéhez. A felmerülő hibák, illetve a nem megfelelő gyakorlatok korrekációjához a keresztyén közösségekben kialakult minták – egyakarátú megoldáskeresés, a Lélek vezetésének elsőbbségét elfogadó békességre törekvés – ennek nyomán az Akadémia istenismeret-központú minőségbiztosítási folyamatait is gördülékennyé, az intézményi reakciót jóakarátúvá képesek tenni („...és **ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.**” Római levél 12. rész 2. vers).

XIII. Mindezek alapján az Akadémia megfogalmazta azokat a hitéleti képzési irányelveket, amelyek maradéktalan érvényesülésének biztosítása a minőségügyi szervezeti egység tervezési, ellenőrzési és nyomkövetési feladatának fundamentumát jelenti. Az akadémiai álláspont szerint az intézményi működés valamennyi folyamatára és valamennyi munkatársára, oktatójára teljesülnie kell az intézmény munkájára vonatkozó irányelveknek, s minden szabályozásban, minden interakcióban törekedni szükséges a hallgatók felé megfogalmazott irányelvek érvényesülésének ösztönzésére.

XIV. Az Akadémia alapelveihez az „ESG 2015 standardok és irányelvek” elsősorban úgy viszonyulnak, mint eszközök, amelyek segíthetik az alapelvekben kifejezett minőségcél elérését. Álláspontunk szerint az „ESG standardok és irányelvek” részét képező iránymutatások önmagukban, alapelveként csak részben képesek a hitéleti képzés, a tanítvánnyá válás minőségbiztosításának megragadására.¹ Ugyanakkor az azokban javasolt eljárások pragmatikus beemelése az intézményi folyamatok szabályozásába érdemben hozzájárulhat a képzés küldetésének lelkiismeretes és eredményes végrehajtásához, így az Akadémia törekszik azok gyakorlati implementációjára.

XV. Az Akadémia minőségügyi szervezetének felelőssége az alapelvekkel kapcsolatban:

- az alapelvek, céljuk és tartalmi elemeik egyértelmű és közérthető megfogalmazása;
- az alapelvekben foglalt információk tudatos és rendszeres disszeminációja az intézményi munkatársak, oktatók és hallgatók körében;
- igény esetén értelmezési iránymutatás, jó gyakorlatokra való javaslattevél az egyes alapelvek értelmezéséhez, gyakorlati megvalósításához kapcsolódóan;

¹ A két felfogás közötti különbség mélységét hadd mutassa néhány rövid példa: az ESG irányelvek szemlélete az emberi személyiség komplex jelenségétől izoláltan próbálja kezelni a kompetencia-fejlesztés folyamatát; emellett figyelmen kívül hagyja a felsőoktatás közösségi dimenzióját; továbbás nem nyújtanak módot a felsőoktatás elsődleges és „harmadik” küldetésének összehangolt kezelésére.

- az egyes intézményi szervezeti egységek, szereplők működésének értékelése az alapelvek megvalósulása szempontjából, ennek alapján a kiemelkedő eredmények elismerése és kockázatok azonosítása;
- az intézményi működés egészét tekintve az egyes alapelvekre helyezett hangsúly, a gyakorlati érvényesülés egyensúlya feletti örökös, javaslattevő az arányokban történő korrekciókra;
- szükség esetén javaslattevő az alapelvek tartalmi felülvizsgálatára, javítására.

XVI. Az Akadémia munkatársainak és oktatóinak felelőssége az alapelvekkel kapcsolatban:

- gondoskodni arról, hogy munkavégzésük során a lehető legtöbb – elsősorban, de nem kizárólag a feladatellátásukhoz közvetlenül kapcsolódó – alapelv érvényre jusson;
- biztosítani, hogy munkavégzésük nem jár együtt egyik alapelv érvényesülésének csorbulásával sem.

XVII. Az Akadémia minőségügyi alapelvei² a következők:

- szolgálat elve
- önismeret és vezetés elve
- feddhetetlenség elve
- kiválóság és alkalmasság elve
- közösségteremtés elve
- tanúságtétel elve
- világosság elve
- békesség elve
- igazságosság és irgalmasság elve
- megbecsülés elve
- gondoskodás elve
- sáfárság elve

XVIII. A szolgálat elve értelmében:

Az Akadémia működése, munkatársainak és oktatóinak feladatellátása célját és elkötelezettségét tekintve is több, mint munkavégzés és több, mint hivatásgyakorlás. Az akadémiai elkötelezettség a tanítvánnyá válás segítése mellett maga után vonja, hogy munkatársai és oktatói munkájukat az Isten országa építése érdekében végzett szolgálat lelkületével végezzék, s egyszersmind maga után vonja, hogy az Akadémia, mint szolgálattevőket értékelje és becsülje meg munkatársait.

Az Akadémia eredményességében érdekelt külső partneri kör jelentős hányada maga is a szolgálat lelkületét feltételező hivatásgyakorlásban, munkahelyi vagy közösségi szerepvállalásban számít az itt végzett tanítványokra, így a szolgálat lelkületének nemcsak az intézményi szereplőket, hanem a képzés során elsajátítandó készségeket és szakmai gyakorlatokat is át kell hatnia.

XIX. Az önismeret és vezetés elve értelmében:

² Az alapelvek a Kijelentés gondolatvilágának, s különösen az evangéliumok tanításának átfogó igazságain alapulnak. Az egyes alapelveket a Szentíráshoz kötő horgonyok – mégoly szükséges – részletezőbb bemutatása és mélyebb megértése meghaladja e minőségpolitikai dokumentum műfaji és terjedelmi kereteit.

Az Akadémia tisztában van azzal, hogy szervezatiségében és emberi egyének összességéként tagjaiban is ki van szolgáltatva a tévedés és mulasztás lehetőségének, s rászorul a megújító kegyelemre, valamint a külső környezet változásainak, kihívásainak bölcs megválaszolására. Ezek felismerése érdekében szüksége van, és mindenkor készen kell lennie az önvizsgálatra, a tényleges állapota és az önmaga felé támasztott elvárások közötti különbségek felismerésére és orvoslására. Ennek eszközeként rendszeresen élnie kell a minőségügy eszközrendszerére alapozott önismereti gyakorlatokkal, és készen kell lennie arra, hogy a Lélek vezetése alá rendelten eseti vagy stratégiai megoldást keressen a felmerülő problémákra.

A vezetés (és a kapcsolódó tervezés) folyamatának Istenre utaltságát az intézmény egy szervezeti szintje sem hagyhatja figyelmen kívül, ebből következően a megmértésre, az elvégzett munka őszinte értékelésére minden akadémiai szereplőnek nyitottnak kell lennie, mivel az emberi értékelési módszerek eredményei a Lélek intó vagy figyelemfelhívó üzenetének mindenkori hordozói is lehetnek.

XX. A feddhetetlenség elve értelmében:

Az Akadémia fennállásának minimumkövetelménye a felsőoktatási szabályozás hitéleti képzésre is kiterjedő pontjainak messzemenő betartása, az akadémiai küldetés sikerének minimumkövetelménye pedig az intézményi működési folyamatok előírás szerinti és a folyamatszabályozás szellemével összhangban álló megvalósítása, egyszersmind pedig a folyamatelvű működésből fakadó mindenkori konfliktushelyzetek változásra nyitott, átalakulásra kész vizsgálata. Ebből következően az akadémiai munkatársak és oktatók feladataikat a szabályszerűség teljességére törekedve kell, hogy ellássák, következetesen megtagadva azt, hogy teret engedjenek az „elégleges megfelelés” szemléletmódjának, egyidejűleg teret adva a rossz gyakorlatok megszakítását kezdeményező, termékenynek bizonyuló konfliktusokban megnyilvánuló vezetetésnek.

Az Akadémia munkatársai és oktatói, mint érett tanítványok, szavaikban és tetteikben a hallgatók által megtapasztalható, megmérhető példái az „alkalmazott istenismeret” valóságának, így munkavégzésük, szakmai és emberi és magatartásuk feddhetetlensége a tanítvánnyá válás esélyeit javító vagy rontó, a képzési célok hitelességét meghatározó mérce, s ebből fakadóan a minőség biztosítása érdekében szükséges intézményi elvárás.

XXI. A kiválóság és alkalmasság elve értelmében:

A tanítvánnyá válás és az azt megalapozó istenismeret iránti akadémiai felelősség nem enged meg kevesebbet annál, mint hogy az oktatás színvonala kiváló legyen. Az oktatói tudás mélysége, pontossága és naprakészsége, egyszersmind pedagógiai rátermettsége és személyes integritása egyaránt szükséges ahhoz, hogy a hallgatók a legjobb lehetőséget kapják az ismereteik gyarapítására. A háttér- és támogató folyamatok gördülékenysége szükséges ahhoz, hogy a hallgatói figyelem valóban a képzésre összpontosulhasson. Az oktatói vagy munkatársi hiányosságok, nehézségek a hallgatói fókusz elhangolódásához vezető kísértésként hátráltathatják a tanítvánnyá válást.

A kiválóságra törekvés jegyében az Akadémiának hallgatóiban is fel kell ismernie a kiválóság megnyilvánulásait, és elhívásának része a felismert talentumok kibontakozásának segítése.

Az oktatói és munkatársi kiválóság nemcsak kiváló felkészültséget jelent, hanem a rugalmas alkalmazkodás képességét is magában foglalja, hiszen a tanítványképzés iránti felelősség nem

engedi meg, hogy a képzés ne legyen alkalmas arra, hogy a diverz háttérből érkező hallgatók valamennyi csoportját számukra érthető és befogadható, nekik megfelelő módon megszólítsa.

XXII. A közösségteremtés elve értelmében:

A tanítvánnyá válás elsődleges közege a bibliai iránymutatás alapján a valódi, pozitív tartalmú emberi közösség. A jelen szociális és oktatástechnikai tendenciák ezzel ellentétes irányú következményei kiemelt kérdéssé teszik a hallgatók közötti és az oktatói-hallgatói közösségek tudatos létrehozását, amelyek a megismerés, a példaadás, a mentorálás és végül a hittestvéri összetartozás megélésének csatornái lehetnek. Az Akadémiának tehát a hallgatói élet egyes mozzanatainak kialakításához kapcsolódóan úgy kell eljárnia, hogy az eredmény alkalmas környezetnek bizonyuljon a valódi közösségek kialakulása, megerősödése számára a hallgatók, munkatársak, oktatók és a keresztyén társadalmi közeg szereplői között.

XXIII. A tanúságtétel elve értelmében:

Az Akadémia a tanítvánnyá válás, mint a küldetés sikere érdekében nem érheti be az istenismeret átadásával és a gyakorlati tanítványság munkatársi és oktatói életpéldákon keresztüli, passzív bemutatásával. A tanítvánnyá tétel minden intézményi szereplő részéről az aktív, a tanúságtételre kész attitűdöt feltételezi, amit az életpélda mint hitelesítő pecsét ruházhat fel további erővel, eredményességgel. A tanítvánnyá lett hallgatók fejlődése, a mások tanítvánnyá tételéhez vezető formálódás meghatározó lépése is a tanúságtétel. Mindezekre tekintettel szükséges az akadémiai légkört úgy alakítani, hogy az a tanúságtétel mindenki számára biztonságos, természetes közege lehessen.

XXIV. A világosság elve értelmében:

A tanítvánnyá válás középpontba kerülésének és maradásának feltételei között azonosítható, hogy mind a hallgatók, mind a munkatársak és oktatók, mind a külső érintettek számára egyértelmű, közérthető és elérhető módon kerüljenek megfogalmazásra a velük kapcsolatos elvárások, felelősségi területek, jogosultságok és lehetőségek. Az intézménynek készen kell állnia arra, hogy az esetleges értelmezési kihívásokra segítő magyarázatot adjon, szükség esetén önkorrekciót alkalmazzon.

A világosság akadémiai érvényesülése egyszersmind túl kell, hogy mutasson a szabályok, eljárásrendek és határidők átlátható közlésén: a hallgatók és az intézményi szereplők közötti kommunikáció egészének tisztaságára, gördülékenységére és kellő gyorsaságára is ki kell terjednie annak érdekében, hogy az átlátható és őszinte közeg segíthesse az egymást tiszteletben tartó közös munkát és problémákat nem elhallgató, hanem konstruktív megoldásukra törekvő összhang kialakulását.

XXV. A békesség elve értelmében:

A tanítvánnyá válást segíteni képes intézményi környezet fenntartásának kulcsa, egyben a hiteles tanítványság jele az Akadémia békességes légkörének megőrzése. A békesség fontosságát már a szabályok, folyamatok kialakítása során is szükséges szem előtt tartani, törekedve arra, hogy az intézményi működés mindennapi gyakorlatában megtörténjen a felmerülő konfliktusok közös feldolgozása, a véleménykülönbségekben felismerhető, előremutató felismerések érvényesítésére való egyéni és szervezeti hajlandóság is – azaz a

békesség helyreállításának alapját nemcsak a status quo helyreállítása, hanem annak újra rendezése is képezheti.

Amennyiben mégis megmarad a terméketlen emberi békétlenség állapota, úgy az Akadémiának törekednie kell a felek közötti, mihamarabbi és minél teljesebb körű rendezésre, ennek során a béketeremtés szeretetteljes, biblikus rendje szerinti eljárásra, egyszersmind betartva a vonatkozó szabályokat. A felmerülő és jogosnak bizonyuló sérelmek esetén biztosítani szükséges azok megfelelő orvoslását, az esetleges intézményi hibák őszinte felvállalásával együtt.

XXVI. Az igazságosság és irgalmasság elve értelmében:

Az Akadémia működésének szabályozása és gyakorlata nem képes hozzájárulni a tanítvánnyá válást ösztönző oktatási környezet és hallgatói pálya létrehozásához akkor, hogyha nem állja ki az igazságosság próbáját. Olyan intézményi kereteket szükséges teremteni, amelyek egyfelől biztosítékai annak, hogy fair és méltányos módon, egyenlő mérce szerint mérve, de az egyéni életpályák és lehetőségek sajátosságait is figyelembe véve a hallgató az erőfeszítéseivel arányos előmenetelt könyvelhessen el tanulmányai során. Másfelől biztosítani szükséges az igazságtalanságként megélt esetek körültekintő és lelkiismeretes, hiteles vizsgálatának és szükség esetén orvoslásának eljárásait, az azokba vetett hallgatói, munkatársi, oktatói bizalom fenntartását.

A kegyelem keresztyéni tapasztalata az igazságosságot nem választhatja el az irgalmasság gyakorlásától, éppen ezért az Akadémia gyakorlatában a mulasztást elkövető fél korrekcióra törekvése, az őszinte jóvátétel szándéka is elismert és értékelt döntésbefolyásoló tényezőként kell, hogy érvényre jusson, hiszen a tanítvánnyá válás az emberben bekövetkező változások eredőjeként is értelmezhető, s ezt adott esetben egy – a szabálykövetőket hátrányos helyzetbe nem hozó – irgalmassági gesztussal is képes lehet az Akadémia visszaigazolni vagy előmozdítani.

XXVII. A megbecsülés elve értelmében:

Az Akadémia hallgatói a még meg nem ismert Isten vezetésének való öntudatlan és ösztönös engedelmességétől, illetve az istenismeret iránti tudatos elkötelezettségről – és a jelentős kulturális különbségek miatt gyakran nagy bátorságról – tesznek tanúbizonyságot azzal, hogy az intézményben tanulmányokba kezdtek. Olyasfajta vállalás ez, amelynek mélysége számos, már családi vagy gyülekezeti környezetben tanítvánnyá lett keresztyén odaszántságát felülhaladja. Az akadémiai munkatársaknak és oktatóknak a hallgatók és a hallgatói teljesítmény megítélése során ezt nem szabad szem elől téveszteniük, s munkájukat – az igazságos értékelés és a szabályszerűség sértetlensége mellett! – úgy kell végezniük, hogy mindenkor figyelembe veszik nemcsak az istenismeretben való előképzettséget vagy előrehaladást, hanem a tanítvánnyá válásig vezető kisebb-nagyobb változások jeleit is. A hallgatók, mint törekvő felebarátaink, éppoly megbecsülésben kell, hogy részesüljenek, mintha bármely keresztyén gyülekezeti közösség életében vennének részt hasonló, istenkereső minőségükben.

XXVIII. A gondoskodás elve értelmében:

Az Akadémiát széleskörű felelősség terheli abban, hogy a hallgatók, az oktatók és a munkatársak számára rendelkezésre álljanak a tanítvánnyá váláshoz, illetve a tanítvánnyá tétel munkájához szükséges feltételek, eszközök és erőforrások. Az intézménynek ennek érdekében ismernie kell a hallgatók tényleges szükségleteit, az oktatásban való teljesértékű részvételüket esetlegesen hátráltató szociális tényezőket, az oktatáshoz való hozzáférés (materiális vagy nem anyagi természetű) szűk keresztmetszeteit, és tényleges segítséget nyújtó megoldásokat kell keresnie ezen akadályok lehetőség szerinti lebontására.

Az akadémiai gondoskodás igénye nem állhat meg a kézzel fogható kihívások kezelésére törekvésnél: legalább ilyen fontos, hogy a hallgatók egyéni lelki igényeik, kérdéseik, kihívásaik megválaszolásában is számíthassanak személyes intézményi segítségre. Az ehhez szükséges bizalmi kapcsolat kiépítésére és a hallgatói kezdeményezésekre való nyitottságra az intézmény valamennyi munkatársának és oktatójának törekednie kell, függetlenül attól, hogy az Akadémián belül dedikáltan e célra is működtetendő mentori hálózatnak részese-e a megkeresett személy.

XXIX. A sáfárság elve értelmében:

Az Akadémia tisztában van azzal, hogy a működéséhez használt javakat és erőforrásokat céllal kapta meg, s ezek véges természete, illetve a tanítvánnyá tétel során elérhető legjobb minőségre, kiváló képzésre törekvés miatt erőforrásainak felhasználása során törekednie kell a megfontoltságra, takarékosságra, valamint egységnyi ráfordításból a legjobb minőségű szolgáltatás nyújtására.

Az intézményi erőforrásokkal való bölcs sáfárság mellett az Akadémia érdekében áll, hogy a hallgatók materiális és különösen időbeli erőforrásait megbecsülje, azok pazarlását vagy túlhasználását elkerülje.

XXX. Az Akadémia tizenkét minőségügyi alapelve közül az „ESG 2015 standardok és irányelvek” elsősorban az alábbi megfeleltetési táblázat szerint köthetőek *elsődlegesen* egy-egy alapelv gyakorlati megvalósításához, nem feledve azt az intézményi követelményt, hogy egyetlen működési folyamat sem járhat együtt egyik alapelv érvényesülésének sérülésével sem.

Akadémia minőségi alapelve	Kapcsolódó ESG irányelv
1. Szolgálat elve	1.1. Minőségbiztosítási politika
2. Önismeret és vezetés elve	1.2. A képzési programok kialakítása és jóváhagyása 1.9. A képzési programok folyamatos figyelemmel kísérése és rendszeres értékelése 1.10. Rendszeres külső minőségbiztosítás
3. Feddhetetlenség elve	1.4. A hallgatók felvétele, előrehaladása, tanulmányaik elismerése és a képesítés odaítélése
4. Kiválóság és alkalmasság elve	1.3. Hallgatóközpontú tanulás, tanítás és értékelés ³ 1.5. Oktatók
5. Közösségteremtés elve	

³ Megjegyezzük, hogy a magyar fordításban „hallgatóközpontú” szóval visszaadott „student centered” kifejezés értelmét az Akadémia számára inicializálhatóbban ragadja meg a „hallgatói érdeket és szerepvállalást előtérbe helyező” körülírás. Hitéleti képzés ab ovo nem lehet más, mint istenközpontú tevékenység.

6. Tanúságtétel elve	
7. Világosság elve	1.7. Információkezelés 1.8. Nyilvános információk
8. Békesség elve	
9. Igazságosság és irgalmasság elve	
10. Megbecsülés elve	
11. Gondoskodás elve	1.6. Tanulástámogatás és hallgatói szolgáltatások
12. Sáfárság elve	

Megjegyezzük továbbá, hogy a minőségmenedzsment rendszerektől rendre elvárt, a tervezésen, a terv végrehajtásán, az eredmény ellenőrzésén, végül a terv és a végrehajtás adaptációján alapuló ciklikus vezetési és minőségbiztosítási szemlélet (a PDCA ciklus különféle iterációi) a bemutatott hitéleti képzési sajátosságokkal és az alapelvekkel abban az esetben működhet harmonikusan együtt, hogyha elfogadjuk egyrészt a „jó tervezés” alapvetéseként annak isteni szuverenitás és vezetés alá rendelt mivoltát, másrészt a fenti alapelveket megvalósító „jó végrehajtás” „jó ellenőrzésével”, vizsgálatával kapcsolatban pedig a fenti alapelvekben visszavisszatérően szerepet kapó egyéni és intézményi szintű önreflexiós értéktételezések fontosságát; harmadrészt pedig a mindezekből következő „jó változásoknak” a tanítványi létet meghatározó átalakulással analóg természetét és etikai súlyát.

XXXI. Az Akadémia jelen minőségpolitikai dokumentuma maga is a folyamatos önvizsgálat és vezetés tárgyát képezi. A tanítvánnyá válás lelkiismeretességében és eredményességében mutatkozó kedvező eredmények nyomán az alapidokumentum továbbfejlesztéséhez, kedvezőtlen fejlemények esetén felülvizsgálatához, korrekciójához törekszik a megfelelő belső és külső kérdések feltételével hozzájárulni a minőségügyi szervezet (nem feledve, hogy a sine qua non kérdés minden esetben az, hogy vajon az alapidokumentum mögötti, hívó keresztyén lelkiület vajon valóban áthatja és meghatározza-e az intézmény és az intézményi szereplők gondolkodását).

MÁSODIK RÉSZ

A Minőségügyi és Akkreditációs Intézet szabályzata

1. § Jelen szabályzat érvénye és kezelése

(1) Jelen szabályzat tárgyi hatálya a Baptista Teológiai Akadémia (továbbiakban: Akadémia) azon folyamataira és tevékenységeire terjed ki, amelyek az intézményi minőségbiztosítási tevékenység részét képezik vagy amelyekre a minőségbiztosítási tevékenység kiterjed, s e folyamatok tekintetében személyi hatálya kiterjed az Akadémia valamennyi intézményére, szervezeti egységeire, testületeire, bizottságaira, az intézménnyel munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló vezetőkre, oktatókra, munkatársakra, hallgatókra, valamint a szakmai gyakorlati lehetőségek biztosítására az Akadémiával megállapodást kötött külső szereplők szakmai gyakorlatokhoz kapcsolódóan tevékenységét végző szervezetekre.

(2) Jelen szabályzatot a Rektori Kabinet 4 évenként felülvizsgálja.

(3) A szabályzat rendkívüli felülvizsgálatát a Rektori Kabinet vagy a Minőségügyi és Akkreditációs Intézet – a hozzá beérkezett, erre irányuló javaslatok vizsgálata, vagy saját szándék nyomán – jogosult kezdeményezni.

(4) Jelen szabályzatot és annak felülvizsgálat eredményeként szükségessé vált módosításokat a Szenátus fogadja el.

(5) Jelen szabályzat háttérdocumentumait az Akadémia közzéteszi.

2. § Működési alapelvek

(1) Az Akadémia, mint keresztyén felsőoktatási intézmény, a Mindenható Isten rendelkezésének követésére törekszik céljainak meghatározása, működésének megszervezése és eredményességének értékelése során. A Kijelentésből megérthető, az ember önvizsgálatára és megújulására szóló felhívások a keresztyén tanítás intézményi szintű megélésének is szükséges velejárói, amelyek segíthetik, hogy az Akadémia egyre hívebben, egy jobb minőségben tölthesse be szolgálatát.

(2) Az Akadémia minőségről vallott felfogását – amely a tanítvánnyá válás eredményes segítésében jelöli meg a minőségügyi célrendszer legfőbb kritériumát – A Baptista Teológiai Akadémia minőségügyi kézikönyve című dokumentum mindenkor első fejezetében foglalt minőségpolitikai összefoglaló írja le részletesen. Az akadémiai minőségbiztosítás kialakítása és működtetése során az ebben foglaltak érvényesítése az elsődleges.

(3) Az 2. § (2) szerinti minőségpolitika értelmezését segítő, elvi jelentőségű háttérdokumentumként vehetőek figyelembe az Akadémia minőségügyi online felületén közzétett tanulmányok és dolgozatok.

3. § A minőségügyi szervezet

(1) Az Akadémia a minőségügyi tevékenységének koordinálása és szakmai irányítása érdekében Minőségügyi és Akkreditációs Intézet (a továbbiakban: a MAI) néven önálló szervezeti egységet működtet.

(2) A MAI szakmai vezetését az igazgató látja el, akit az Akadémia Szenátusa választ meg az intézmény vezető oktatói vagy professor emeritusai közül öt évre. A MAI igazgatójának legalább 5 éves, magyarországi akkreditált felsőoktatási intézményben, felsőoktatási minőségbiztosítási gyakorlattal kell rendelkeznie.

(3) A MAI tevékenységét a MAI Tanácsa hagyja jóvá és felügyeli. A MAI Tanácsának tagjai: a MAI igazgatója, a BTA egy rektorhelyettese, a BTA gazdasági főigazgatója, a BTA főtitkára, a BTA tanulmányi igazgatója, valamint a HÖK Küldöttgyűlés tagjai közül a Rektori Kabinet által tanévenként kijelölt egy tag.

(4) A MAI a működésére vonatkozó ügyrendet maga állapítja meg és teszi közzé.

(5) A MAI igazgatója irányítja

a) a MAI munkatársainak munkáját, továbbá

b) a szükség esetén, egy adott minőségügyi, adminisztrációs vagy projekt feladat ellátására, a MAI igazgatójának javaslatára az Akadémia rektora által minőségügyi munkavégzéssel ideiglenesen megbízott munkatársak e feladathoz kapcsolódóan végzett munkáját.

4. § A minőségügy kapcsolata az akadémiai vezetéssel, szervezettel, a minőségügyi eredmények becsatornázása a stratégiai tervezés és vezetés folyamatába

(1) Az Akadémia elkötelezett a minőségközpontú intézményvezetési gyakorlat mellett, és ennek érdekében közvetlen kapcsolatot teremt a minőségügyi szervezet és az döntéshozó testületek munkája között.

a) A MAI igazgatója tagja az Akadémia Szenátusának;

b) A MAI igazgatója tagja a Rektori Kabinetnek;

c) a rektor lehetőség szerint részt vesz a MAI munkájában.

(2) A MAI megalkotja a biblikus értékrendre épülő, az Akadémia hagyományait követő, a hazai és a nemzetközi hitéleti felsőoktatás minőségügyi tapasztalatait figyelembe vevő és a hatályos

magyar felsőoktatási minőségügyi protokollhoz a hitéleti sajátosságok figyelembevételével igazodó intézményi minőségbiztosítási és minőségfejlesztési rendszert.

(3) A MAI igazgatója a Rektori Kabinet és a Szenátus üléseinek résztvevőjeként biztosítja az egyes napirendi pontok minőségügyi szempontú monitorozását, s a döntéshozatalban a minőségügyi szempontok, észrevételek lehetőség szerinti figyelembevételét.

(4) A MAI a Rektori Kabinet munkáját a minőségbiztosítási és minőségfejlesztési szempont érvényre juttatásához szükséges információk és javaslatok folyamatos rendelkezésre állásának biztosításával segíti. Ennek részeként:

a) ellátja jelen szabályzat szerinti feladatait, és ezzel vagy közvetlenül segíti a feladatért elsődleges felelősséggel tartozó más szervezeti egység munkáját, vagy maga teszi közzé a feladatkörébe tartozó vizsgálatok eredményeiről készített beszámolót,

b) elkészíti és közzéteszi más szervezeti egységek számára a bizonyos folyamatok szabályozási környezetéhez tartozó, jelen szabályzat szerinti iránymutatásokat, iratmintákat,

c) minden őszi félévben minőségügyi gyorsjelentést készít az Akadémia működéséről a Rektori Kabinet számára,

d) minden tavaszi félévben átfogó minőségügyi önértékelést készít az Akadémia működéséről a Rektori Kabinet számára, s arról beszámolót tesz közzé,

e) a minőségügyi folyamatok mérésével, értékelésével, az aktuális minőségcélok eléréshez kapcsolódó javaslatokkal és az új minőségcélok kitűzésének megalapozásával segíti a Rektori Kabinetet az intézményfejlesztési stratégiai tervezési feladatok ellátásában, az elfogadott minőség célokhoz kapcsolódó minőségfeladatokat a MAI határozza meg.

(5) A minőségbiztosítás és minőségfejlesztés rendszerének kidolgozásának és naprakészen tartásának folyamatába a MAI becsatornázza az Akadémián zajló képzés belső és külső érintettjeinek tapasztalatait és javaslatait. A belső és közvetlen külső érintettek listája elsősorban a következő:

a) az Akadémia oktatói és a munkájukat szervező tanszékek,

b) az Akadémia hallgatói és az érdekképviselőtüket ellátó Hallgatói Önkormányzat,

c) az Akadémia munkatársai,

d) az intézményfenntartó Magyarországi Baptista Egyház és annak az intézményfenntartói feladatok gyakorlásában érintett szervezeti egységei,

e) a Magyarországi Baptista Egyház gyülekezetei,

f) az egyházi (kiemelten a baptista egyházi jogi személyek általi) fenntartású szociális és oktatási intézmények, valamint azok fenntartói,

g) a fentiekén túl a hallgatók számára szakmai gyakorlati lehetőséget biztosító, illetve hallgatókat jelentősebb számban alkalmazó szervezetek, intézmények,

h) az Akadémia oktatási tevékenységében partnerként érdekelt más egyházi szervezetek Magyarországon és a határon túl,

j) az Akadémia végzett (kiemelten egyházi szolgáltatót végző) korábbi hallgatói.

(6) A minőségügyi szervezet működését a MAI úgy szervezi meg, hogy az ahhoz kapcsolódó feladatokba és felelősségbe az intézményi szereplők minél nagyobb hányada részesüljön. A minőségügyi szervezet így a MAI mellett magában foglalja a MAI feladatellátásába esetileg bevont intézményi szereplőket, valamint a MAI feladatainak ellátásával állandó kapcsolatban álló más szervezeti egységek vonatkozó felelősségi körébe tartozó eljárásait is. Kiemelten nevesíthető ezek között:

a) a Tanulmányi Hivatal, amely elsősorban a mérések kivitelezésében, valamint a hallgatóktól származó adatok biztosításában járul hozzá a minőségügyi feladatok ellátásához,

b) a Rektori Hivatal, amely a főtitkárnak az intézményi szabályzatok és belső utasítások kidolgozásával kapcsolatban viselt felelősségére tekintettel címzettje és előkészítője a MAI által beterjesztett módosítási javaslatoknak,

c) a Gazdasági Hivatal, amely dönt a MAI javaslatának gazdasági vonatkozású kérdéseiről.

d) a Kutatóintézet, amely a MAI-val együttműködésben segíti elő, hogy az akadémiai tudományos élet produktív módon kapcsolódhasson az oktatás tartalmához, s a kutatói érdem megfelelő módon jelenjen meg az intézményi önértékelés és az oktatói értékelés során,

e) a Rektori Kabinet által kijelölt folyamatcsoport-felelősök, az 5. §-ban foglaltak szerint.

(7) A minőségügyi szervezet közzétételi feladatait az általa közzéteendő dokumentumoknak – az iratkezelési szabályzat szerint végrehajtott – papíralapú archiválása, az Akadémia belső informatikai rendszerén hiteles formában történő tárolása és a minőségügyi szervezet nyilvános online felületére hiteles formában történő feltöltése esetén, e három együttes megvalósításával teljesíti.

(8) A minőségügyi szervezet tevékenysége során kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a személyes adatokat megfelelően kezelje, és sem az adatszolgáltatók, sem a minőségügyileg vizsgált tevékenységben érintett személyek adatainak védelmét és jó hírét ne károsítsa meg.

5. § Az intézményi folyamatszabályozás alapelvei

(1) Az Akadémia a működésének eredményessége, minősége, összehangoltsága és átláthatósága érdekében a működés egyes folyamatait azonosítja, leírja, és minőségbiztosítási feladatként határozza meg azok monitorozását, rendszeres felülvizsgálatát és szükség szerinti fejlesztését.

(2) Az intézményi folyamat-csoportok és az azokért felelő folyamatfelelősök mindenkori listáját a Rektori Kabinet állapítja meg, s azt „Az intézményi működés folyamat-csoportjai” című dokumentumban rögzíti, melyet a minőségügyi szervezet közzétesz.

(3) Az intézményi folyamatleírásokat, mint belső utasításokat – a folyamatcsoport-felelősök által készített és a főtitkárhoz betérjesztés végett benyújtott előterjesztések alapján – a Rektori Kabinet fogadja el. Az elfogadott folyamatleírásokat a minőségügyi szervezet teszi közzé.

(4) A folyamatfelelős

a) a minőségügyi szervezet bevonásával megállapítja, monitorozza és szükség esetén vagy a Rektori Kabinet döntése nyomán felülvizsgálja a felelősségi körébe tartozó folyamat-csoporton belül elkülöníthető folyamatok listáját,

b) a minőségügyi szervezeti egység rendelkezésére bocsátja a hozzá tartozó folyamatok mindenkori listáját,

c) a minőségügyi szervezet bevonásával, a vonatkozó, a minőségügyi szervezet által közzétett előterjesztésmintát használva előkészíti és - a Rektori Kabinet elé terjesztés végett – a főtitkárhoz benyújtja az egyes folyamatokhoz tartozó folyamatleírásokra vagy azok módosítására tett javaslatait,

d) gondoskodik a felelősségi körébe tartozó folyamatok folyamatleírás szerinti, szabályos megvalósulásáról,

e) gondoskodik a folyamatleírásokban rögzített belső és végső megfeleléségi vizsgálatok, valamint az esetleges folyamatszintű érdekelt elégedettségi felmérések lefolytatásáról és az eredményeknek a minőségügyi szervezettel történő, szemeszterenkénti megosztásáról,

f) monitorozza az elfogadott folyamatleírások gyakorlati alkalmazását, és arról tanévenként írásban jelentést tesz a minőségügyi szervezet számára,

g) nyomon követi az akadémiai szabályozási környezet változásait, s azonosítja a felelősségi körébe tartozó folyamatleírások e változásokból fakadó felülvizsgálati, módosítási igényeit,

h) saját kezdeményezésére, vagy a Rektori Kabinet erről szóló döntése alapján felülvizsgálja a felelősségi körébe tartozó folyamatleírásokat és javaslatot dolgoz ki azok módosítására, fejlesztésére.

(3) A folyamatleírások (az arányosság és észszerűség figyelembevétele mellett) elvárt tartalmi elemei:

- a) a folyamat célja,
- b) a folyamat illeszkedése az adott szervezeti egység, folyamatcsoport és az Akadémia céljaihoz,
- c) a folyamat összhangja az Akadémia minőségi alapelveivel, hozzájárulása azok érvényesüléséhez,
- d) a folyamat működéséhez szükséges input és erőforrás meghatározása,
- e) a folyamat végrehajtásának lépései, ideértve a más intézményi vagy külső szabályokból következő folyamatelemeket is,
- f) a folyamat belső ellenőrzési pontjai,
- g) a folyamat eredményes működésétől várható output,
- h) a várható output megfelelőségi kritériumai, indikátorai
- i) a folyamat más intézményi folyamatokhoz való kapcsolódási pontjai,
- j) az output megfelelőség megállapításának, valamint az érdekelték elégedettség-felmérésének indikátorai, eszközei és gyakorlata,
- k) a folyamat lépéseit közérthetően összefoglaló folyamatábra,
- l) a folyamat során alkalmazandó intézményi űrlapok, formanyomtatványok,
- m) azon ESG 2015 standardok és irányelvek, amelyek gyakorlati megvalósításához a folyamat hozzájárul.

(4) A folyamatleírás elfogadására vagy módosítására irányuló előterjesztésnek a folyamatleíráson túl tartalmaznia kell:

- a) a folyamat végrehajtásában érintett munkatársakkal, külső érintettekkel történt egyeztetések bemutatását, vagy az egyeztetések hiányának indoklását,
- b) a Hallgatói Önkormányzat által a folyamatleírás tervezetéhez tett észrevételeket,
- c) a minőségügyi szervezeti egység álláspontját a folyamatleírás és az előterjesztés megfelelőségéről és minőségéről,
- d) a javasolt folyamatleírás és a meglévő intézményi vagy magasabb szintű szabályozás közötti összhang vizsgálatának eredményét, szükség esetén az intézményi szabályozás módosítására tett szövegszerű javaslattal és a módosítás szükségességének indoklásával.

(5) A minőségügyi szervezet az elfogadott folyamatleírások alapján elkészíti, naprakészen tartja és közzéteszi az Akadémia folyamattérképét annak érdekében, hogy a folyamatok egymásra épülése és a biztosítandó átmenetek, összeköttetések egyértelműek legyenek.

6. § A minőségbiztosítási vizsgálatok végzésének általános szabályai

(1) A minőségügyi szervezet a minőségbiztosítási vizsgálatokat a Rektori Kabinet által jóváhagyott és a minőségügyi szervezet által közzétett módszertani leírás alapján folytatja le, értékeli és a Rektori Kabinet előtt ismerteti, melyben többek között megállapítja a vizsgálat célját, kritériumait és indikátorait.

(2) A minőségügyi szervezet a minőséget vizsgáló tevékenysége során

a) a jelen szabályzatban foglaltak szerint, a 7-11. § szerinti rendszeres vizsgálatokat az Rektori Kabinet által elfogadott “éves munkaterv” szerint végzi el, továbbá

b) a Rektori Kabinet által meghatározott kérdésekben további eseti, “éves vizsgálati terv” szerinti vizsgálatokat végez.

(3) Az intézmény külső érdekeltjei és – a kompetencia vizsgálatok kivételével – hallgatói számára a vizsgálatokban való részvétel önkéntes. A hallgatók számára a kompetencia vizsgálatokban való részvétel, az intézményi munkatársak és oktatók számára a vizsgálatokban való részvétel átfogóan kötelező, a külső érintettek számára önkéntes.

(4) A minőségügyi szervezet vizsgálatait az akadémiai szabályozás betartása mellett folytatja le, kiemelt figyelmet fordítva az intézmény adatvédelmi és adatkezelési tárgyú, valamint iratkezelési tárgyú előírásainak pontos követésére.

(5) A minőségügyi szervezet valamennyi vizsgálat eredményéről tájékoztató jelentést készít a Rektori Kabinet számára.

a) A Rektori Kabinet a jelentéseket a vezetést segítő információk kellő rendelkezésre állása érdekében átdolgozásra a minőségügyi szervezet számára visszaküldheti.

b) A minőségügyi szervezet az intézmény éves önértékelési jelentését mindaddig nem nyújthatja be, amíg a Rektori Kabinet a jelen szabályzat szerinti, valamint az “éves vizsgálati terv” szerinti, az önértékeléssel érintett időtartamra vonatkozó jelentéseket el nem fogadta.

c) A minőségügyi szervezet az elfogadott jelentés alapján készített beszámolót közzéteszi.

7. § Rendszeres minőségügyi vizsgálatok a működési és oktatási folyamatok megfelelősége terén

(1) A minőségügyi szervezet – az 5. § szerinti folyamatcsoport-felelősi önellenőrzéseken és azok feldolgozásán túl – közvetlenül is vizsgálja az akadémiai működési és oktatási folyamatok és végrehajtásuk megfelelőségét.

(2) A minőségügyi szervezet rendszeres vizsgálatait részeként minden szemeszterben nyomon követi a meghirdetett tantárgyak 10 százalékának megfelelőségét.

a) A vizsgálatba vont tárgyak meghatározásában arányosságra szükséges törekedni az egyes oktatók, a különböző szakok és specializációk, valamint tantárgyi típusok között.

b) A vizsgálat kiterjed a tárgyhoz kapcsolódóan a meghirdetés, a hallgatói tájékoztatás, a kommunikáció, a hallgatói segédanyagok, az óratartás és a számonkérés vizsgálatára egyaránt, s eszközei az iratbetekintéstől az órai részvételen keresztül a hallgatókkal készített interjúkig a minél mélyebb megismerésre törekedve kerülnek kialakításra.

(3) A minőségügyi szervezet a Tanulmányi Hivataltól kapott tanulmányi előmeneteli adatok alapján minden szemeszterben azonosítja a hallgatói előmenetel szempontjából legnagyobb kihívást jelentő tárgyakat, és az oktató, valamint a tanszék bevonásával megvizsgálja, hogy azok esetén lehetséges-e a pedagógiai vagy számonkérési módszertan olyan fejlesztése, ami révén – a tárgy tartalmi követelményeinek megváltoztatása nélkül – javítható a hallgatói készség-építés sikerességének aránya.

(4) A minőségügyi szervezet szemeszterenként kezdeményező akciót hirdet és folyamatosan befogadja a hallgatók, munkatársak és oktatók – akár névtelenül szolgáltatott – azon tapasztalatait, javaslatait, esetleges panaszait, amelyeket

a) az intézményi folyamatszabályozás vagy a folyamatok megvalósításának érthetőségi, lelkületi, méltányossági hiányosságaival kapcsolatban kívánnak a minőségügyi szervezet tudomására hozni, mely köteles azok érdemi vizsgálatára és megalapozott jelzések esetében a szabályozási problémák orvoslására, vagy

b) az egyes munkatársakkal, oktatókkal, hallgatótársakkal vagy gyakorlati helyekkel kapcsolatban szerzett kiemelkedően pozitív tapasztalataikról kívánnak megosztani.

(5) A minőségügyi szervezet a közösségteremtő célú akadémiai erőfeszítések eredményességének megítélése érdekében folyamatosan gyűjti az egyes intézményi képzési és más jellegű események részvételi, látogatottsági adatait. Az adatgyűjtésnek magába kell foglalnia az akadémiai istentiszteletek, a tanulmányi kirándulások, a lelki gyakorlatok, a HÖK rendezvények részvételi adatait.

(6) Az adatgyűjtésnek – tanulmányi előmeneteli következmények nélkül – ki kell terjednie az egyes tanórák látogatottságának mintavételes ellenőrzésére, amelynek során kérdőíves felmérés segít megérteni a hallgatók szociális, demográfiai, földrajzi háttere és az óralátogatás közötti összefüggéseket.

(7) A minőségügyi szervezet szemeszterenként gondoskodik az oktatói munka hallgatói véleményezésének lefolytatásáról. A véleményezést segítő kérdéssornak ki kell terjednie a tantárgy oktatásának szabályszerűségére, méltányosságára, a tantárgyi segédanyagokra, az oktató felkészültségére, igazságosságára, valamint a tantárgy oktatása során tapasztalt, lelki növekedést segítő vagy gátló tényezőkre.

(7) A minőségügyi szervezet tanévenként előkészíti az oktatói értékeléshez szükséges módszertant, útmutatót és dokumentációs sablonokat, majd az egyes oktatókról különböző forrásokból beérkezett információkat egységes eljárások és elvek alapján szintetizálja, s azokat tanévenként átadja az Akadémia oktatói értékeléssel, minősítéssel kapcsolatos feladatokért felelős szervezeti egységének.

8. § Rendszeres minőségügyi vizsgálatok a hallgatói előmenetel és a tanítvánnyá válás eredményességéről

(1) A minőségügyi szervezet évfolyamonként körképet készít az Akadémia hallgatóinak helyzetéről.

(2) A minőségügyi szervezet a Főiskolai Lelkészség által gyűjtött hallgatói bizonyoságtételeket, hitvallásokat szemeszterenként meghatározott szempontok szerint feldolgozza.

(3) A minőségügyi szervezet a Tanulmányi Hivataltól kapott graduális, szakdolgozati és záróvizsga eredményeket szemeszterenként feldolgozza, többek között a következő lehetséges vizsgálatok elvégzése érdekében.

a) A minőségügyi szervezet azonosítja a hallgatói átlagos teljesítményt visszatérően jelentősen alul teljesítő, vagy saját korábbi eredményeiket jelentősen alul teljesítő hallgatókat, és helyzetük megismerését, megértését követően az Akadémia lelkigondozási, mentorálási vagy kredittanácsadó szervezeti egységének bevonásával megszervezi a számukra a szükséges egyéni segítségnyújtást.

b) A minőségügyi szervezet a hallgatók átlagos tanulmányi eredménye és szakdolgozatának eredményét összevetve, továbbá az opponensi véleményeket megismerve meghatározza a legeredményesebb témavezetési eseteket, s azok elemzése alapján tanévenként közzéteszi a témavezetési jó gyakorlatok összefoglalását, továbbá javaslatot tesz a Kutatóintézet számára a legjobbnak tekintett dolgozatok publikációs és tehetséggondozási szempontú vizsgálatára.

(4) A minőségügyi szervezet számára az egyes szemeszterek végén valamennyi kurzus tekintetében annak oktatója megnevezi annak 2 fő legjobb intellektuális teljesítményt nyújtó, valamint 2 fő (nem lekipásztor szakirányon tanulmányokat folytató) legnagyobb lelki előrehaladást mutató résztvevőjét. A minőségügyi szervezet a beérkezett információkat összegezve javaslatot tesz a tehetséggondozási, mentorálási vagy lelkigondozási szervezeti egységek számára a nevezett hallgatók bevonására.

(5) A hallgatók képzésük során 3 alkalommal (a képzés megkezdésekor, közép idején és a záróvizsgát megelőzően) átfogó kompetencia felmérésen esnek át.

a) A felmérést – az egyes tanszékek vezető oktatóinak bevonásával – a minőségügyi intézet állítja össze, és a Rektori Kabinet hagyja jóvá.

b) A felmérés során kiemelt figyelmet kell fordítani a hallgató hitének, Biblia-értésének és etikájának megismerésére, továbbá arra, hogy a hallgató mennyire képes elsajátított szakismereteit mások tanítványá válásának segítésében alkalmazni.

c) A felméréseknek alkalmasnak kell lenniük arra, hogy a hallgató előrehaladását az egymást követő felmérési eredmények összevetése révén egyértelműen megmutassák.

9. § Rendszeres minőségügyi vizsgálatok a külső érdekeltek igényei, elégedettsége és szakmai gyakorlói helyi tevékenysége terén

(1) A minőségügyi szervezet a Főiskolai Lelkészséghez érkező szakmai gyakorlati beszámolókat szemeszterenként meghatározott szempontok szerint feldolgozza:

a) a hallgatók esetében különös tekintettel az általuk ellátott feladatokra, a gyakorlat lelki tartalmosságára, és a gyakorlat során hiányolt, kevésbé érintett kompetenciák bemutatására,

b) szakmai gyakorlati helyek esetében a hallgatók teljesítményéről, a gyakorlat során mutatott elméleti és gyakorlati felkészültségükről, a szakmai gyakorlati hely működése szempontjából relevánsnak tekintett további észrevételekre hangsúlyt fektetve.

10. § Minőségügyi vizsgálatok a végzett hallgatók nyomon követése terén

(1) A minőségügyi szervezet az Akadémia végzett hallgatóinak nyomon követésében, a Diplomás Pályakövetési Rendszer működtetésében szorosan együttműködik az Akadémia alumni hálózatát működtető és szervező szervezeti egységekkel.

(2) A minőségügyi szervezet a végzett hallgatókat, mint tanítványok sorsát nyomon követve rendszeresen személyes kapcsolatfelvételt kezdeményez a Diplomás Pályakövetési Rendszerben szereplő személyekkel. A kapcsolatfelvétel célja:

a) a volt hallgató foglalkoztatotti státuszának, karrier-alakulásának frissítése,

b) érdeklődés a volt hallgató lelki életútjáról, szükségleteiről, segítségnyújtás, mentori konzultáció lehetőségének felajánlása,

c) hozzájárulás kérése részletesebb online kérdőíves felmérésbe történő bekapcsolódásba,

d) tájékoztatás az alumni tagsággal járó lehetőségekről.

(3) A minőségügyi szervezet az ahhoz hozzájáruló volt hallgatók bevonásával online kérdőívet készít, amelynek célja annak megismerése, hogy a hallgató

- a) mennyiben volt képes előrébb haladni a tanítvánnyá válás és a tanítványság útján,
- b) hogyan látja önmagát, boldogságát, életvitelét,
- c) mennyiben volt képes hasznosítani az Akadémián szerzett kompetenciákat lelki életében, családjában, szakmájában és közösségeiben,
- d) milyen jellegű lelki vagy szakmai támogatást, anyagokat, rendezvényeket, képzéseket venne igénybe az Akadémiától.

(4) A minőségügyi szervezet az Akadémiával megállapodásban foglalt együttműködési kapcsolatban álló külső érdekelt szervezeteknél nyomon követi az alkalmazási tapasztalatokat.

11. § További, éves vizsgálati terv szerinti felmérések lefolytatása

(1) A Rectori Kabinet az intézményfejlesztési célok megvalósulása érdekében, előre tervezetten, a 7-11. §-ban foglaltakon túl elrendelheti további vizsgálatok lefolytatását az éves vizsgálati terv alapján.

(2) Az éves vizsgálati terv a soron következő tanévben lefolytatandó eseti minőségügyi felmérések listáját és ütemezését tartalmazza.

(3) Az éves vizsgálati terv ütemezését úgy kell meghatározni, hogy

- a) az abban szereplő felmérések módszertanának Rectori Kabinet által elfogadását követően legalább 30 nap álljon a minőségügyi szervezet rendelkezésére a lebonyolítás előkészítésére, továbbá
- b) a vizsgálati terv szerinti felmérés ne veszélyeztesse a rendszeres vizsgálatok lefolytatását.

(4) Az egymást követő két tanévben is éves vizsgálati tervbe foglalt és megvalósult felméréseket, amennyiben további folytatásuk, szükséges, a rendszeres vizsgálatok között szükséges rögzíteni.

12. § A minőségügyi szervezet disszeminációs feladatai

(1) A minőségügyi szervezet feladatát a teljes transzparenciára és az építő jellegű nyilvánosságra törekedve látja el.

(2) A minőségügyi szervezet az akadémiai minőségügy helyzetének, minőségügyi változásainak nyilvánossága érdekében:

a) nyilvános visszajelzést biztosít mindazokról a folyamatszabályozási változásokról, amelyek az Akadémia belső vagy külső érintettjeinek a jelzése, kezdeményezése eredményeként mentek végbe,

b) a jelen szabályzatban megjelölt beszámolókat ütemezetten, a jóváhagyásukat követő legrövidebb időn belül közzéteszi.

(3) A minőségügyi szervezet az Akadémia belső érintettjei és szakmai gyakorlatot biztosító partnerei számára ismeretterjesztő előadásokat, képzéseket szervez a minőségfelmérések tanulságairól, a minőség fejlesztése érdekében szükséges szemléletmód és változások elfogadtatása és érvényre juttatásának megkönnyítése érdekében.

(4) Az Akadémia törekszik a minőségügyi szervezet által azonosított intézményi jó gyakorlatoknak a hitéleti képzést folytató keresztyén felsőoktatási intézményekkel történő megismertetésére.

13. § A minőségügyi szervezet képzés létesítéshez és akkreditációhoz kapcsolódó tevékenysége

(1) A minőségügyi szervezet koordinálja az Akadémia akkreditációjához kapcsolódó feladatait és kötelezettségeit.

(2) A minőségügyi szervezet az Akadémia belső és külső érintettjeinek szükség szerinti bevonásával

a) elkészíti az akkreditációs eljárás során mindenkor szükséges intézményi önértékelési dokumentumokat,

b) elkészíti az akkreditációs eljáráshoz kapcsolódóan szükséges monitoring eljárás kapcsolódó dokumentumait,

c) koordinálja és nyomon követi az akkreditációs eljárásból fakadóan szükséges felülvizsgálatok, változások előkészítését, végrehajtását és következményeinek mérését, elemzését.

(3) A minőségügyi szervezet a Szenátus vagy a Rektori Kabinet döntése alapján közreműködik

a) az Akadémia által indítható szakok, szakirányú továbbképzések helyzetének, a belső és külső érintettek igényeivel való összhangjának, fenntartásuk indokoltságának vizsgálatában,

b) az Akadémia által indítani tervezett új szakok, szakirányú képzések vizsgálatában, a belső és külső érintettek igényeivel való összhangjának felmérésében, a szaklétesítési vagy szakindítási dokumentumok elkészítésében.

(4) A minőségügyi szervezet kapcsolatot tart az Akadémia akkreditációjának folyamatában részes szervezetekkel, szorosan nyomon követi az akkreditáció rendszeréhez kapcsolódó

elvárások, szakmai koncepciók mindenkori alakulását, s annak lényeges elemeiről tájékoztatást ad a Rektori Kabinet számára.

14. § A minőségügyi szervezet működésének minőségbiztosítása és ellenőrzése

(1) A minőségügyi szervezet munkájának megfelelőségét, a jelen szabályzatba foglaltak szerinti működését és az Akadémia küldetésének eredményességéhez való hozzájárulását az Akadémia belső ellenőrzés keretében vizsgálja.

(2) A belső ellenőrzést a Rektori Kabinet végzi el.

(3) A vizsgálatot az Intézményfejlesztési Terv stratégiai ciklusaihoz, illetve az intézményi akkreditációs folyamatokhoz illesztetten kell ütemezni. Az ellenőrzésre stratégiai ciklusonként két esetben kerül sor, a ciklus közepéhez, illetve az akkreditációs eljáráshoz illesztetten. Indokolt esetben a Rektori Kabinet elrendelheti a minőségügyi szervezet soron kívüli ellenőrzését is.

(4) A minőségügyi szervezetet a rendes és rendkívüli ellenőrzések időpontjáról legalább 30 nappal korábban tájékoztatni szükséges.

(5) A Rektori Kabinet az ellenőrzési folyamat során

a) jogosult az minőségügyi szervezet dokumentációjába való betekintésre,

b) interjút készíthet a minőségügyi szervezetben dolgozó vagy annak munkájába bekapcsolódó belső és külső érintettekkel,

c) figyelembe veszi az akkreditációs eljárás során a minőségügyi szervezet munkájával kapcsolatban tett külső minősítői szervi állításokat.

(6) Az ellenőrzés célja elsősorban a minőségügy szabályszerűségének és törvényi megfelelőségének vizsgálata; a minőségügyi szervezet működését meghatározó szakmai alapvetéseket tartalmazó minőségpolitikai dokumentum felülvizsgálata nem képezi az ellenőrzés tárgyát, azt a Rektori Kabinet a rendszeres vagy rendkívüli ellenőrzésektől függetlenül kezdeményezheti.

(7) A Rektori Kabinet az ellenőrzés alapján:

a) a minőségügyi szervezet munkáját helyben hagyja, vagy

b) a minőségügyi szervezet munkájának folytatásával kapcsolatban észrevételeket, feladatokat fogalmaz meg, vagy

c) a minőségügyi szervezet munkáját nem megfelelőnek minősíti, a MAI számára feladatul szabja a hiányosságok orvoslására szolgáló intézkedési terv elkészítését, végrehajtást, és megállapítja a beavatkozás ellenőrzésének időpontját.

(8) A MAI igazgatója a vizsgálat lefolytatását követő 30 napon belül jelentést tesz a Szenátusnak a minőségügyi szervezet belső ellenőrzésének eredményéről.

(9) A jelentés alapján készített beszámolót és a Szenátus által arról hozott határozatot a minőségügyi szervezet közzéteszi.

16. § Jelen szabályzat elfogadása és életbe lépése

(1) A Minőségügyi és Akkreditációs Intézet szabályzatát, mint az akadémiai SzMSz mellékletét az Akadémia Szenátusa Sz-109/2024. sz. határozatával elfogadta.

(2) Jelen szabályzatot 2024. 12. 20-tól kell alkalmazni.